

жаклина глигориевска

skazaklinagligorievska
vskaжаклинаглиг
orievskaжакли
наглигориевс
vskaжаклин
zaklinagligo
azaklinagligo
наглигори
ориевсказ
игориевсказ
кажаклинаглиг
aklinagligorievska)
пинаглигориевскаzak

иклинаглигориевскаza
иевскаzaklinagligo
аглигориевсказ
azaklinagligori
глигориевск
rievskaжак
lorievvskaж
vskazaklinag
linagligoriev
klinagligorievs
иевскаzaklinag
клинаглигориевс
agligorievskaжаклинаг.

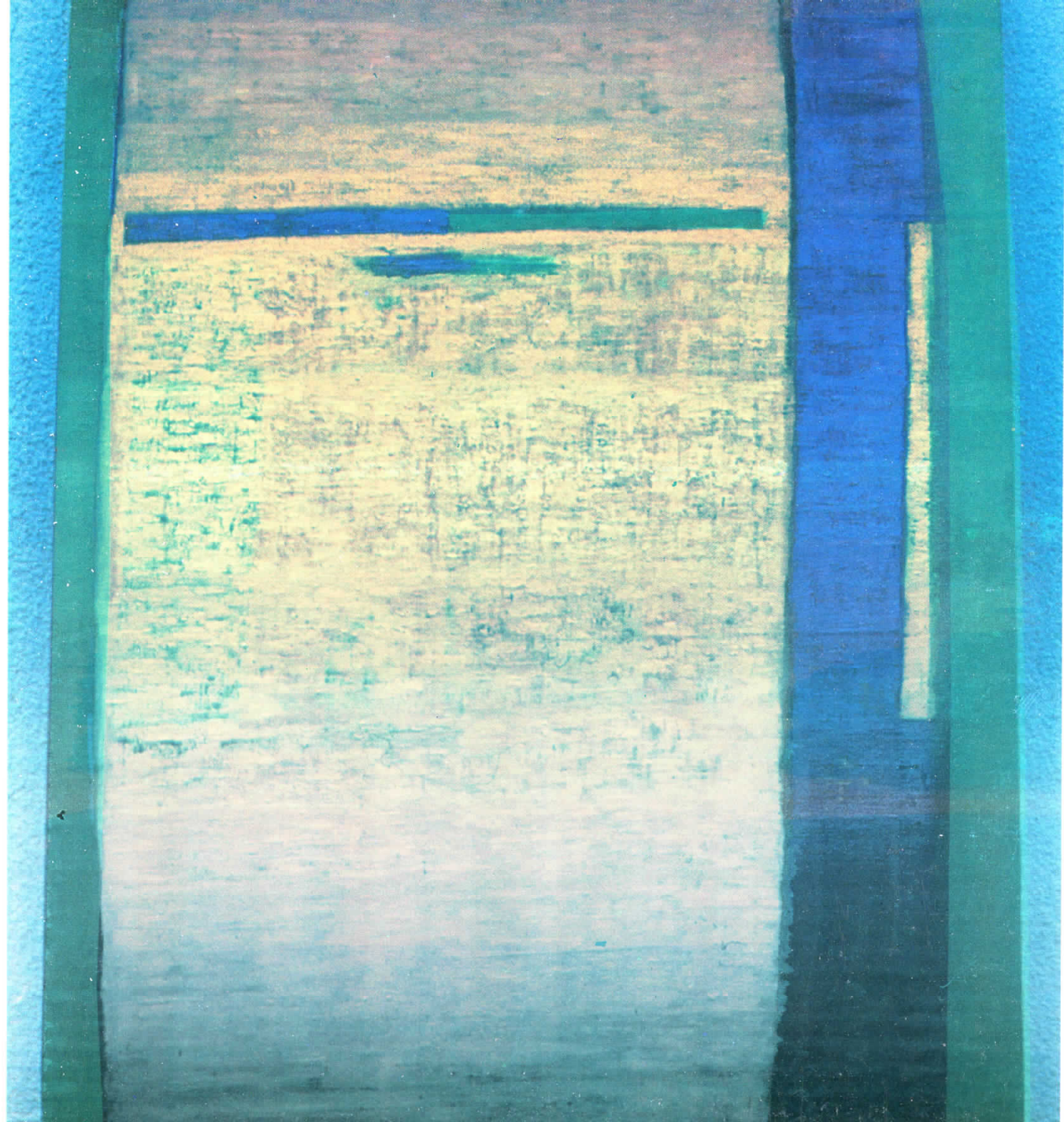
agligorievskaжаклина
vskaжаклинаглигс
klinagligorievska
vskaжаклинаг
zaklinagligo
инаглигори
иклинагли
ligorievska
ажаклинаг
жаклинаглиг
lorievvskaжаклиг
aklinagligorievskaж
ориевскаzaklinagligori

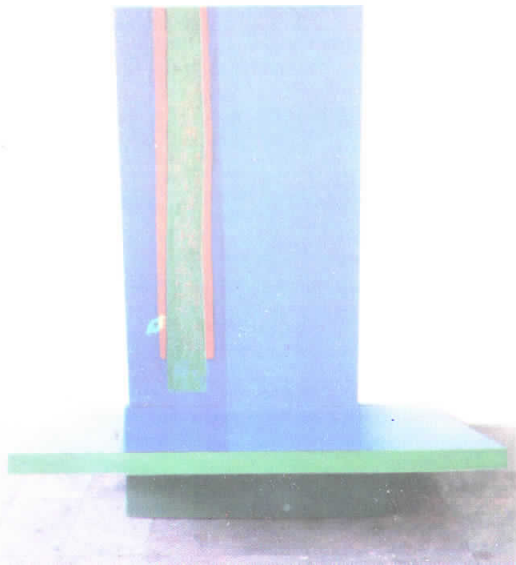
игориевскаzaklinagligo
иевскаzaklinagligo
аклинаглигори
игориевсказ
vskaжакли
vskazaklin
ориевска
аклинагли
игориевска
иевскаzaklin
глигориевсказ
клинаглигориевс
skaжаклинаглигори

zaklina gligorievska

двојно̄то

the double

ОТПЕЧАТОЦИ НА ДУШАТА

Мојата душа патува со мене,
обликува облици.

Џејмс Џојс

Тишина, празнина која е сведоштво на внатрешното искуство и контемплација вон зборови и предмети, денес се единствената можна форма на иницијацијата која низ бескрајниот лавиринт на светот води до средиштето каде е скриена тајната.

Ова неизвесно патување започна на почетокот од овој век. Во уметноста талкањето по непознатите и мрачни патишта водеше кон изчезнување на формата навестувајќи длабоко молчење, свест која се откажува од историјата обидувајќи се да се ослободи од зборот и престапи. Уметничкото дело така стана комплексна прозирност, структура скоро чисто ментална, форма која исчезнува. Енформелот, апсурдната драма, центрифугалната идеја на отвореното дело открија нова и непрегледна бездна, простор кој преоѓа во празнина која ја заканувачки се шири и го зафаќа светот предизвикувајќи дисперзија на средиштето каде престојуваше тајната. Сепак, според Ролан Барт уметникот може, парадоксално, да ја претвори оваа драма на нашата епоха во граѓа и средство за својата работа - парадоксално, бидејќи со тоа го надминува она што изгледа како негово одрекување и поништување, на еднаков начин како што средновековниот мистик ја надминува конечноста живеејќи и духовно и телесно во конечниот свет.

Длабоко втемелен во оваа духовна традиција проектот на Жаклина Глигориевска овозможува пристап до три елементарни состојби кои ги одредува внатрешната нужност објективизирана во делото.

Првата констелација од конкавно решени слики-објекти е интроспективна и упатува на фокусираност кон себе, кон средиштето каде пред сопствената спекуларна проекција во играта на умножени одрази имагинацијата ја освојува празнината создавајќи спектар од илузии.

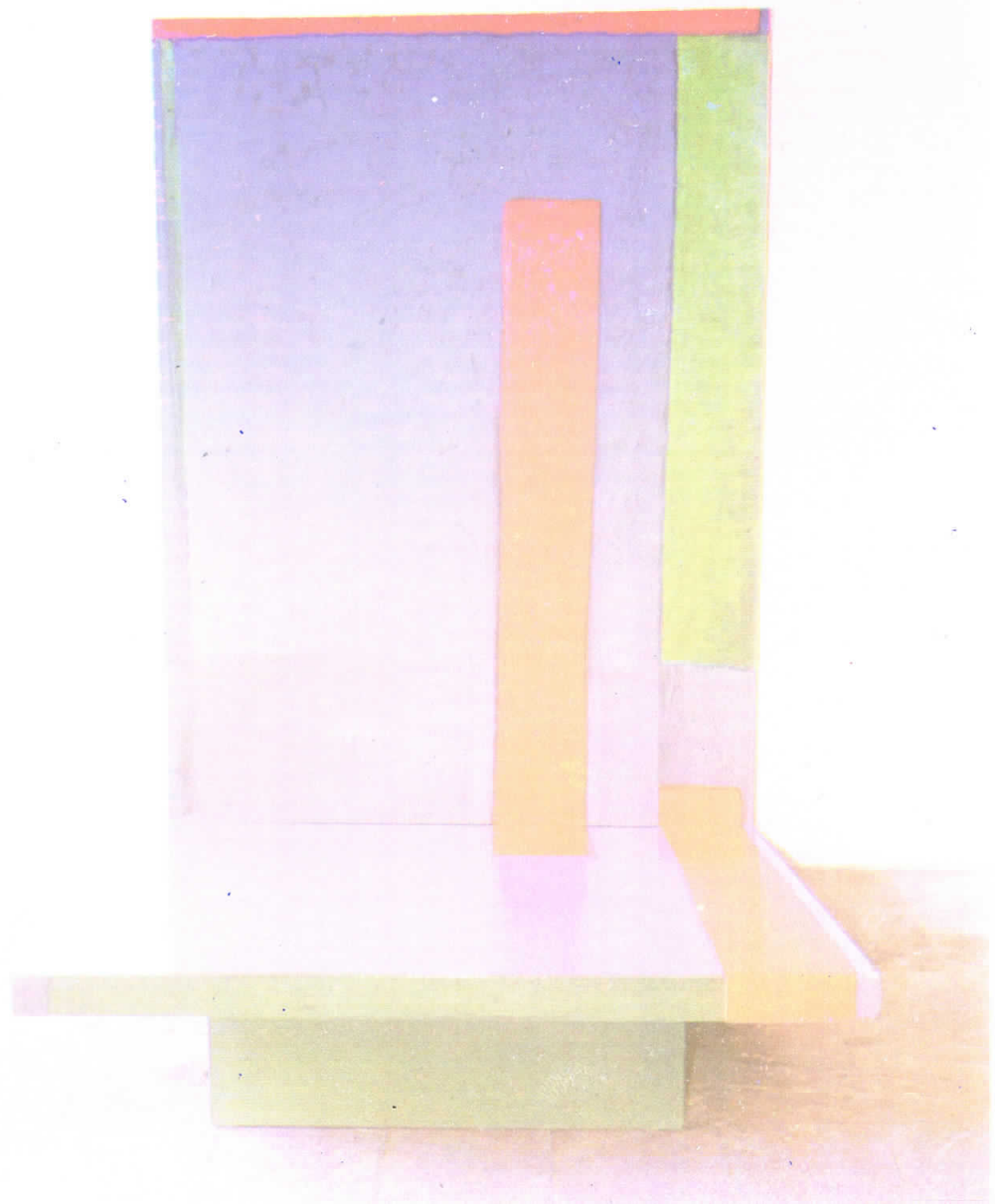
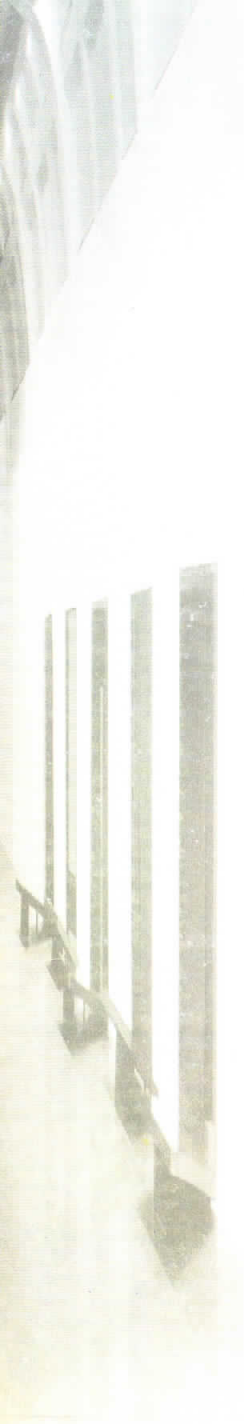
Втората констелација од конвексно решени слики-објекти упатува на спекуларна проекција на надворешниот свет во свеста (сликата е отпечаток на душата) и ја означува потрагата по идентитетот. Прекилот меѓу Innenwelt до Umwelt раѓа неисцрпна квадратура на повторното оверување на Јас во процесот на негова идентификација.

Третата констелација се состои од хоризонтално и вертикално поставени и спротивставени објекти. Таа упатува на авторефлексија, на нарцизам во симетријата, на игра и осознавање на телото и неговиот двојник - привид на несвесното- појава на image, на спекуларната слика која ја иницира појавата на видливиот свет. Токму на таа илузија, според Жак Лакан и неговата топка, почива нашата симболична лична врска со другиот која ја одредува положбата на субјектот во имагинарната структура.

Во сите три визуелни ситуации формите и боите имаат примарно симболично значење, конструкцијата е заснована на внатрешните односи на нужност и, конечно, како и за многумина други автори врз чие творештво Жаклина Глигориевска го надградува сопственото дело, уметноста за неа е работа од духовна, мистична природа. Движејќи се по острите и тврди рабови (Hard-edge) на овие слики можете да ја насетите присутноста на метафизичката тајна на постоењето изразена преку интензивните бои и светлина чиј извор е надворешен и променлив, преку напрегнатоста на линиите и површините, и преку нарушената рамнотежа на силите кои владеат во просторот на делото и кои зад себе оставаат вжештени траги. Брусењето на теозофскиот камен на мудроста вграден во нејзиното дело создава невидливо искрење, блесоци кои се создаваат во судирот меѓу внатрешниот и надворешниот простор, меѓу душата, телото,сликата и светот.

Суперсензибилни вибрации на душата на еден уметник впишани во материјата бараат суперсензибилна публика која е способна да ги насети треперењата и одблесците од еден внатрешен свет. Проектот на Жаклина Глигориевска ја повикува одново епохата на Големата Духовност која ја најави Кандински на почетокот од овој век.

Емил Алексиев

IMPRINTS IN THE SOUL

*My soul travels with me,
forming clouds*

(James Joyce)

Silence, a void which is a testimony of an intrinsic experience and contemplation beyond words and things is the only one possible form of initiation leading to a secret hiding core through an endless labyrinth. This uncertain journey started in this early century. In the art, wandering along unknown and dark paths has led to disappearance of a form while hinting deep silence, conscience which quits history attempting to liberate itself from words and notions. The art work has thus become a complex transparency, a structure which is almost purely mental, a disappearing form. The Enformel, absurd drama, and centrifugal idea of an open work have uncovered a new and vast abyss, space which transforms itself into emptiness spreading threateningly and hitting the world, and causing dispersal of the core where the secret abode. Still, according to Roland Barthes, an artist can, paradoxically, transform this drama of our era into a construction material and means of his/her work - paradoxically, because by doing this the artist goes beyond what seems to be his/her denial and annihilation, in the same way as the Mediaeval mystic surpassed the ultimateness living both spiritually and bodily in the ultimate world.

Deeply enrooted in this spiritual tradition, Zaklina Gligorievska's project enables accesses to three elementary states which are determined by an inner, materialized-in-the-work necessity.

The first constellation of concavely settled images-objects is introspective and refers to a focus on the self, the centre where in front of one's own specular projection in a game of multiplied reflexions the imagination conquers the void creating a spectrum of illusions.

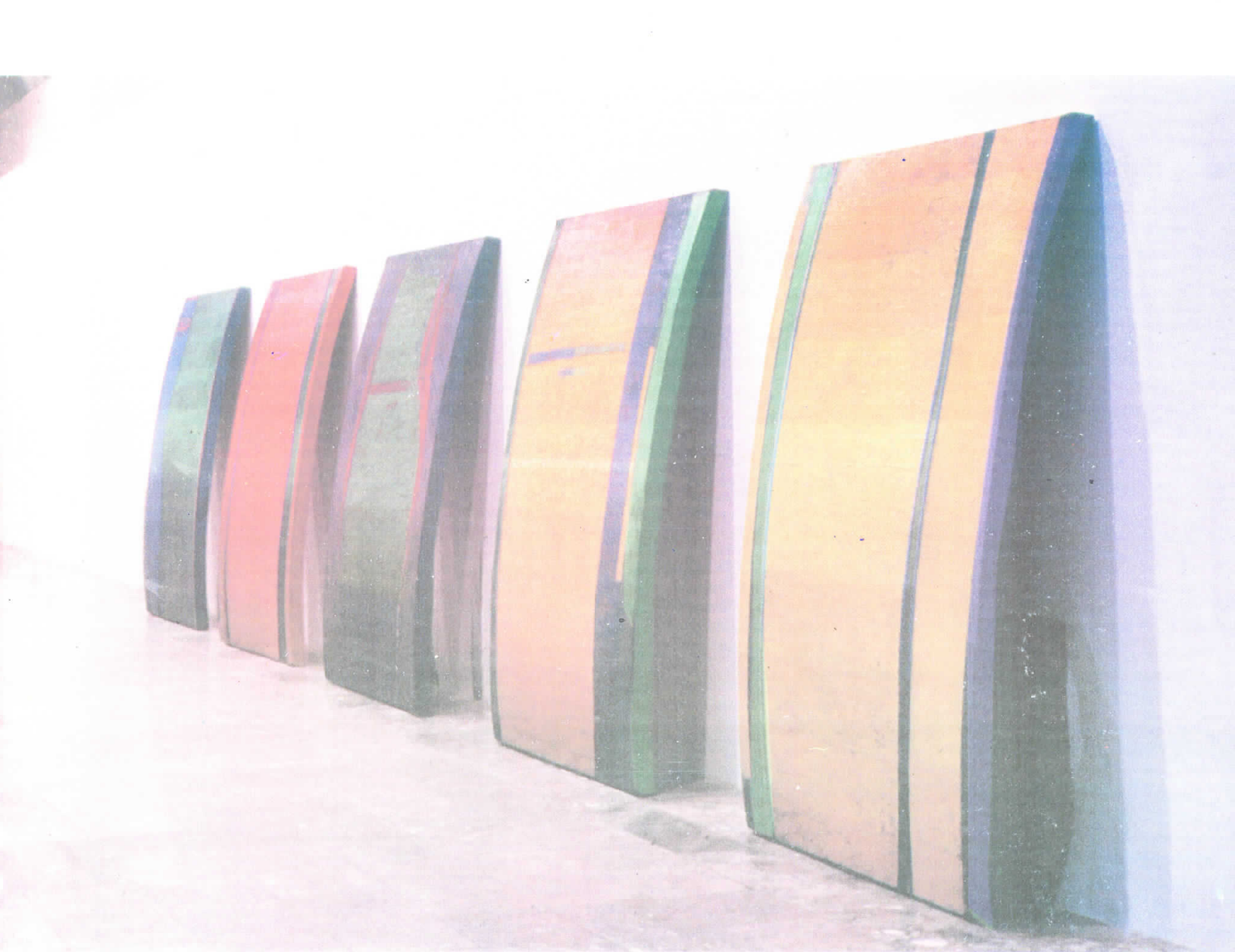
The second constellation of convexedly settled images-objects refers to a specular projection of the external world in the conscience (the image is an imprint in the soul) and marks the search for identity. The break-up between *Innenwelt* and *Umwelt* gives birth to an inexhaustible quadrature of repeated endorsement of the Self in the process of self-own identification.

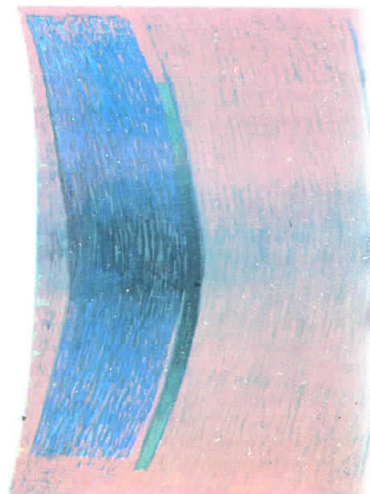
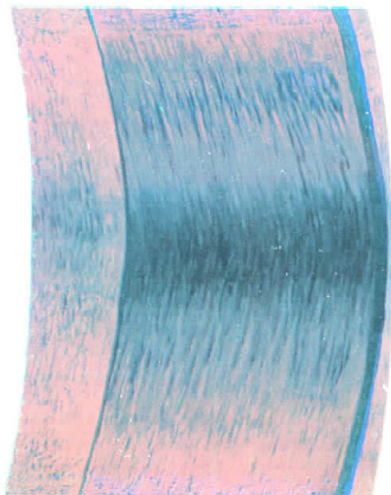
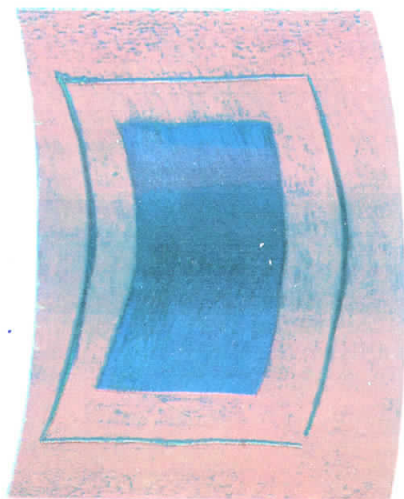
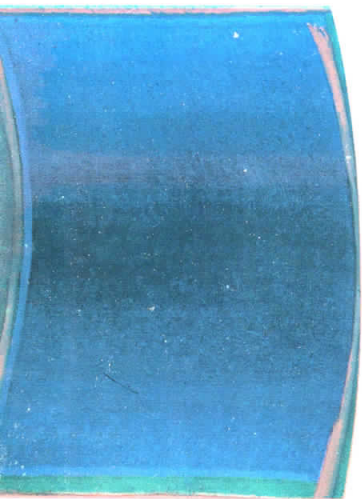
The third constellation consists of horizontally and vertically set and opposed objects. It refers to auto-reflexion, narcissism in the symmetry, a game of comprehension of the body and its double - illusion of the unconscious - and appearance of an image, spectacular image imitating appearance of the visible world. It's just this illusion where our symbolic connection with the other which determines the position of the subject in the imaginary structure rests, according to Jacques Lacan and his topic.

In all three visual situations the forms and colours have primal, symbolic meaning; the construction is based on internal relations of necessity; and finally, for Zaklina Gligorievska, the art is something of a spiritual, mystic nature, as is for many other artists on whose art work she builds on her own. Moving along the hard-edge of these paintings one can feel the presence of metaphysical secret of existence expressed by intensive colours and brightness whose source is external and changeable, by tensions of lines and surfaces, and a distorted equilibrium of powers governing the space and work, and leaving heated trails behind. By whetting the theosophical stone of wisdom embedded in her work invisible sparkling, gleams created in an encounter between the interior and exterior spaces, between the soul and body, the image and world are created.

Supersensible vibrations of the soul of an artist imprinted in the matter require supersensible audience capable of feeling the trembling and gleams of the inner world. Zaklina Gligorievska's project conjures up the epoch of the Great Spirituality ushered in by Kandinsky at the beginning of the century.

Emil Aleksiev

ЖАКЛИНА ГЛИГОРИЕВСКА

Родена во Скопје на 04. XI 1967г. Факултет за ликовни уметности завршила 1994 во Скопје, во класата на професорот Рубенс Корубин.

Магистрирала 1999 на отсек сликарство кај професорот Родољуб Анастасов.

Член е на ДЛУМ од 1994.

Адреса: ул. "Владимир Комаров" бр. 15/31, 91000 Скопје тел. ++ 389 91 16 36 25

Самостојни изложби

1994 - Скопје, Салон на ДЛУМ

1997 - Скопје, Музеј на град Скопје

1999 - Скопје, "Двојното", Музеј на град Скопје

Награди:

1993 - Годишна награда за најдобар студент на ФЛУ - Скопје

Селектирани групни изложби

1993 - СИАБ, Музеј на современата уметност - Скопје

1993 - Наградени студенти, Сули-ан - Скопје

1994 - Изложба на дипломирани студенти 93/94, изложбен салон Дом на АРМ - Скопје

- Нови членови на ДЛУМ 93/94, - Скопје

1995 - Зимски салон, Уметничка галерија Даут Пашин Амам - Скопје

1996 - Зимски салон, Уметничка галерија Даут Пашин Амам - Скопје

1997 - Зимски салон, Уметничка галерија Даут Пашин Амам - Скопје

1998 - Мал формат - Салон на ДЛУМ - Скопје

1999 - Изложба на цртежи, НУБ - Скопје

Издавач: Музеј на град Скопје

Одговорен уредник: м-р Ѓорѓи Чулаковски

Предговор: м-р Емил Алексиев

Превод на англиски: Мирјана Вељковиќ

Дизајн и подготвока на каталогови: ДМС дизајн група

Слајдови: Игор Василев

Печатање: Пакунџ

Реализација: Музеј на град Скопје, јуни 1999

ZAKLINA GLIGORIEVSKA

Born on November 4, 1967 in Skopje.

Graduated from the Faculty of Fine Arts (FLU) in Skopje, in 1994, under Professor Rubens Korubin.

Acquired M.A. degree in Painting under Professor Rodoljub Anastasov in 1999.

Member of Macedonian Fine Artists Association (DLUM) since 1994.

Address: 15/31 Vladimir Komarov St., 91000 Skopje. Tel. ++389 91 16 36 25

Solo exhibitions:

1994 - Skopje, Salon of DLUM

1997 - Skopje, Museum of the City of Skopje

1999 - Skopje, **The double**, Museum of the City of Skopje

Awards:

1993 - Best students at the Faculty of Fine Arts, Annual Award - Skopje

Selected group exhibitions:

1993 - SIAB, Museum of Contemporary Arts - Skopje

1993 - Awarded students, Suli-An, Skopje

1994 - Exhibition of graduates 1993/1994, Exhibit Hall of the ARM Centre, Skopje

- New members of DLUM 1993/1994 - Skopje

1995 - Winter Salon, Daut Pashin Amam Art Gallery - Skopje

1996 - Winter Salon, Daut Pashin Amam Art Gallery - Skopje

1997 - Winter Salon, Daut Pashin Amam Art Gallery - Skopje

1998 - Small Format - Salon of DLUM - Skopje

1999 - Exhibition of Drawings, National and University Library - Skopje

Published by: Museum of the City of Skopje

Editor-in-chief: M.A. Gorgi Culakovski

Preface: M.A. Emil Aleksiev

Translation: Mirjana Veljkovic

Layout: DMS design grup

Slides: Igor Vasilev

Printed by: Pakung

Realization: Museum of the City of Skopje, June 1999

